

opusdei.org

La fuga pirinenca d'Escrivá de Balaguer

Un llibre de Jordi Piferrer relata la peripècia de la fuga pirinenca d'Escrivá de Balaguer.

07/11/2012

Un llibre de Jordi Piferrer relata la peripècia

Madrid, octubre del 1937, en plena Guerra Civil. Al consolat d'Hondures, un sacerdot refugiat es debat entre quedar-se a la capital republicana

ajudant els que viuen la fe catòlica en la clandestinitat o evadir-se a l'altra zona per continuar amb el seu apostolat. El sacerdot es diu Josemaría Escrivá de Balaguer i només deu anys abans ha fundat l'Opus Dei. El 8 d'octubre del 1937, ara fa 75 anys, l'avui sant surt de Madrid amb un visat que li permet arribar a Barcelona. A la capital catalana haurà d'esperar amagat, fins que el 19 de novembre es desplaça, juntament amb un grup de seguidors fidels, fins a Oliana i Peramola. A partir d'allà, Escrivá de Balaguer inicia la fugida per les muntanyes fins a arribar a Andorra. L'expedició va durar tretze dies, amb episodis que influiran decisivament en l'escriptura del seu famós llibre *Camino*.

Jordi Piferrer (Vilassar de Dalt, 1942), enginyer industrial, membre de l'Opus Dei i excursionista contumaç, ha reconstruït la ruta que el grup

encapçalat per Escrivá de Balaguer va fer durant aquell novembre de l'any 1937. Piferrer és vicepresident de l'Associació d'Amics del Camí de Pallerols de Rialb a Andorra. Fruit d'aquesta dedicació, devoció inclosa, és el llibre *El pas dels Pirineus* (Pagès Editors, 2012), un recorregut exhaustiu en documentació oral i escrita que reconstrueix amb fidelitat el desenvolupament de l'aventura. Escrivá lidera un grup format per Juan Jiménez Vargas, Miguel Fisac, José María Albareda, Tomàs Alvira, Manuel Sainz de los Terreros, Pedro Casciaro i Francisco Botella, als quals s'afegiran més persones.

Al llibre, Piferrer explica com sant Josepmaria va visitar l'església de Pallerols, incendiada per milicians. Escrivá es commou davant les restes cremades i, de sobte, a terra troba una rosa tallada en fusta, resta del retaule destruït. "Aquell petit objecte,

la rosa de Rialb, va ser com una revelació –explica Piferrer–, era un consol, un senyal que havia pres la decisió correcta en evadir-se”.

Aquella petita rosa de fusta es conserva avui a la seu central de l'Opus Dei a Roma, i Rialb, el riu que creua aquestes muntanyes, és un nom lligat a la història de l'Obra per sempre. El grup va tenir com a guies gent com Josep Cirera –de qui l'autor inclou una breu biografia– o Antoni Bach, Tonillo, malgrat que Jordi Piferrer cita una gran quantitat de noms d'homes i dones que els van acollir, els van guiar i els van donar menjar jugant-se la pell. El grup d'expedicionaris va arribar a Andorra el 2 de desembre del 1937. Molt aviat es traslladarà a Sant Sebastià. L'Opus Dei iniciava així una nova etapa. El llibre té una segona part en què Piferrer completa informacions sobre altres personatges evadits per raons

religioses o polítiques que van fer la mateixa ruta que Escrivá i els seus companys, incloent alguna fuga que va tenir lloc per la ruta del Llobregat, totes en la mateixa direcció. També recull l'odissea d'un ciutadà austríac jueu, Frank Gluck, que va aconseguir passar a Andorra i a Espanya, fugint de la Gestapo; o la dels germans Grunfeld, el desembre del 1942.

PAU ECHAUZ // La Vanguardia

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/la-fuga-
pirinenca-descriva-de-balaguer/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/la-fuga-pirinenca-descriva-de-balaguer/)
(12/08/2025)